

PODZIMNÍ SOUSTŘEDĚNÍ "KRKONOŠE 2005" ANEB HORSKÉ KENDOVÁNÍ

Pavla Štěpánová

O vlhém podzimním víkendu 5. - 6.11. 2005 se v malebném stínu krkonošských štítů konalo již tradiční Nozomi kendo soustředění na Pomezních Boudách. A již tradičně bylo, bohužel i přes včasnou uzurpaci termínu na ČFK, poznamenáno nízkou účastí kendistů. Tentokrát nejen z našeho oddílu, ale i z dalších. Ruch velkoměsta se za svěží horský vzduch rozhodli vyměnit Roman, Martin V., Martin F., Honza V., Honza K., Olda a 3P z Hradce. Denisa, Verča, Marek a Radko ze Sandomonu pak zachránili čest všem těm slibujícím leč chybujícím. A mně nezbyvá než říci: „Litujte! Litujte, kdož jste zaváhali a nepřijeli, protože jste přišli o hodně.“

Setkali jsme se již pátek večer v prostředí do devíti hodin pivo čepující restauraci. Vzájemně se podělili o novinky z Hradce a z Prahy a v záplavě Markových historek ze života jsme se málem utopili smíchy. Cesta na chatu byla pro některé trochu složitá, protože se jim silnice zdála moc úzká :-). V sobotu ráno jsme se však všichni sešli v obrovské, studené tělocvičně SC PB. Pod Radkovým vedením jsme důkladně procvičili všechny formy tréninku - kihon, učikomigeiko i džigeiko. A v úžasně rezonující tělocvičně se ozývalo mohutné kiai několikrát znásobené akustickými vlastnostmi místa. To byl teda úžasný zážitek. Nevyrušování žádnými školníky se sveřepými výrazy v obličejích a netrpělivě si, z neznámých důvodů, poklepávající na hodinky, jsme si v klidu vychutnali závěrečné džigeiko. (Pokud lze vedle sebe použít slova klidný a džigeiko :-))

Odpoledne pak přišla řada na katy. A většinu z nás se otevřela do té doby zapovězená brána vedoucí k pochopení 8. kendo kata. Ještě větším překvapením bylo, když se brána nezavřela, ale vpustila nás i k následujícím třem kodači kata. Paráda. Zbytek odpoledne následoval v tradičním „pražském“ stylu s mnoha zajímavými technikami a typy cvičení. Není divu, že po tak náročném dni šli mnozí vypotit bolest do sauny a rozmasírovat svaly do vířivky. Myslím, že pro některé bude právě vířivka jedním z motivů opětného návratu na větrné pláně Pomezních Boud.

Druhý den byla první část tréninku věnována procvičení nových kat, což jsme všichni uvítali. Poté dostala zabrat i naše fyzička, což jsme samozřejmě také uvítali. Na odpoledne byl plánován oddychový výlet na Sněžku, ale vzhledem k tomu, že většina z nás skončila v základním táboře restaurace hotelu Hořec, bude muset dobytí nejvyšších vrcholů počkat na příští soustředění.

Soustředění se rozhodně vyvedlo a s vřelými díky pořadatelům, senseiům a účastníkům doufám, že se nás příště sejde trochu více, protože příležitostí zacvičit si ve zdravém a krásném prostředí našich hor není mnoho.